

Bilag 4.**DE SAMVIRKENDE KØBMANDSFORENINGER
I DANMARK**

København V., den 25. Oktober 1946.

Hr. Handelsminister Jens Villemoes, M. L.

Undertegnede Organisation tillader sig herved at fremkomme med følgende Udtalelse med Henblik paa, at Prisloven udløber med Udgangen af November d. A., og altsaa skal afløses af en anden Lov, hvis man da ikke ønsker den foreliggende Prislovgivning helt bragt til Ophør.

Skal man bedømme Prisloven, saaledes som den foreligger i Dag, maa man forstaa Situationen paa det Tidspunkt, da Loven oprindeligt blev gennemført, nemlig i Maj Maaned 1940. Paa dette Tidspunkt blev der gennemført et almindeligt Lønstop, og i fuld Konsekvens hermed gennemførte man en Prislov, hvorefter Erhvervslivet, derunder ogsaa Butikshandelen blev afskaaret fra at oppebære nogen anden Nettofortjeneste end den, man havde ved Lovens Ikrafttræden.

Denne Forudsætning, som Loven saaledes byggede paa ved dens første Gennemførelse, eksisterer imidlertid ikke længere. Loven maa derfor i Dag betegnes som en Uretfærdighed. Om et Lønstop er der ikke længere Tale. Samtlige fastlønnede Befolkningsgrupper, derunder Arbejdere og Tjenestemænd, har faaet deres Indtægter forbedrede gennem Dyrtidstillæg af en ingenlunde ubetydelig Størrelsesorden. Kun de Befolkningsgrupper, hvis Indtjeningsmuligheder er undergivet Prislovens Bestemmelser, har set deres Indtjeningsmuligheder uforandret siden Maj 1940. Det siger imidlertid sig selv, at dette virker haardest paa den Del af Erhvervslivet, der altid har haft relativt beskedne Indtægter, og hertil hører Butikshandelens Udøvere. Denne ulige Behandling af forskellige Befolkningsgrupper kan i en Retsstat som Danmark ikke vedblive med at bestaa. Der foreligger en haandgribelig Uretfærdighed, som er blevet grovere, desto mere Priserne og Arbejds lønningerne er steget, og Stigningerne er her overordentligt betydelige.

I Praxis er Indtjeningsstoppet for Butikshandelen blevet gennemført paa den Maade, at Prismsyndighederne har erstattet Reglerne i Prislovens § 8 med den saakaldte 20 pCt. Regel, hvorefter de Handlende til Dækning af Omkostningsstigningerne kan tillægge 20 pCt. til den i 1939 oppebaarne Bruttoavance for en given Vare. Omkostningsstigningerne er imidlertid væsentligt større end de nævnte 20 pCt., og Butikskøbmændenes Indtjeningsmuligheder er saaledes blevet væsentligt forringede.

En Ændring af den bestaaende Tilstand er saaledes nødvendig ud fra en simpel Retfærdighedsbetragtning. Ændringen maa sætte ind overfor Prislovens Hovedbestemmelse, nemlig Lovens § 8, Stk. 2, der indeholder den ovenfor omtalte Bestemmelse om Nettoavancens Uforanderlighed pr. Vareenhed. Det vil her være rimeligt at henholde sig til Reglerne i Bekendtgørelse om Varepriser m. v. af 19. Oktober 1939, der gjaldt forud for Prisloven, og hvis § 7 indeholdt en Bestemmelse, hvorefter det var tilladt til den sædvanlige Nettoavance ved Salg af et Varekvantum at lægge et Tillæg, der staar i rimeligt Forhold til øget Risiko og stedfundne Stigninger i Landets almindelige Prisniveau. Genindførelse af denne Bestemmelse eller en Bestemmelse efter tilsvarende Retningslinier vilde betyde, at man med Hensyn til Levemulighed ligestillede Butikshandelen med andre Befolkningsgrupper, og vi kan ikke se, at Retfærdigheden kan ske Fyldest paa anden Maade, end at dette sker.